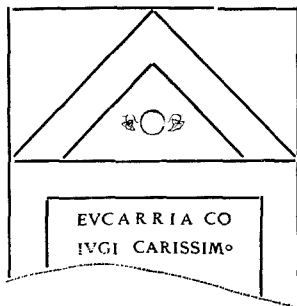

U Mitrovici imali smo sreću, da nas je ondješnji župnik, dobro poznati rodoljub opat P. Miler za ono malo vremena, što smo onjed probavili, izveo da razgledamo bar njeke važnije starine, na kojih veoma obiluje naš veleslavni Sirmium. Već smo u prošlom broju Viestnika (str. 19) iztaknuli dva do onda nepoznata a velevažna nadpisa, koja posviedočuju bitak basilike sv. Synerotesa na onom tlu. Isti g. Miler preda nam kao dar nar. zem. muzeju sliedeća tri ulomka rimskih nadpisa:

	0.68 1.	2.	3.
	A X ω (u okrugu) IN PACE QVIESCET MACARIVS DIACO NVS CVS AN - / / / PONTIAC / / / / / / / /	ET·AVRE DOROT	ΠΑΤΙ ΟΥΝ ΚΟΝ ΜΑ ΤΟΝ ΩΔC ΖΑΝ

Dužnost nam je napokon najtopliju hvalu izreći onim, koji su nam osobito svoju pripomoć obilno pružili za našega izkapanja u Petrovcih, a to su: gg. *J. Jenö Vidor*, genijski inžinir, vit. *Josip Muzler*, podžupan rumski, *Mijo Paus*, arcidj. župnik u Putincih, *Ante Vitanović* i *Aleksander Šamšalović* u Rumi i *Petar Stanojević*, načelnik i mjestni sudac u Dobrincih.

Rimski nadpis iz Korčule.

Ovaj je utarak našao g. Ivan Kunjašić na svome zemljištu u Potirni kod Blata Korčulanskoga, i sad je kod njega u Blatu. Rek bi, da se češće poštogod nadje u Potirni i oko Blata. Navlastito seljaci nalaze rimskih i grčkih novaca, pa jih prodaju g. Franju

Kalogjeri, posjedniku u Blatu. Gosp. Kalogjerà i dosad ima zlamente sbirku zlatnih, srebrnih i bakrenih novaca. Dični pok. Mato Kapor odkrio je uz N. Ostoića oko Blata i drugih predmeta, kao n. p. ploča s nadpisima, koju sulicu sjekiricu, mjedenih povraža itd. Malo je od ovieh predmeta sad u našoj domovini, jer su većinom bili darovani tudjiem muzeima. ili su jih inostranci pokušovali. Svakako su dostojni pohvale gg. Kunjašić i Kalogjerà, jer nastoje sada, da se starine uzdrže i prikupljaju na jedno mjesto. Koliko bi bilo bolje, da svi naši rodoljubi daruju svoje sbirčice našem osrednjemu muzeju u Spljetu ili u Zagrebu! Tako bi ti predmeti ostali na vjekove, a njihovo bi ime bilo blagoslovljeno od potomaka.

Kod grada Korčule nema rimskih ostataka, nego samo u Lombardi; a po ostrvicama oko grada nalaze se tako rečene *bulte*, a to su kamenokopi usred zemlje, što su jih Rimljani zasjecali za gradjenje sgrada u Saloni i okolo. Može se reći slobodno, da je *Corcyra Nigra* bila najviše napučena na zapadnoj strani otoka; pa ko zna s vremenom, kad bi se marljivo iztražilo zemljište, koje bi se *deducije* navele o položaju drevnoga grada, što vele, da ga je Antenor utemeljio!

Vid Vuletić-Vukasović.

Solinski Sustjepan.

(V. Viestnik br. 1, str. 13.)

Oko Solina bivalo je više veličanstvenih hramova sa redovničkim sborovi i samostani, što no su ih hrvatski vladari i velmože podizali i bogatimi zadužbinami obdarivali. Medju timi ponajviše slovijahu oni s. Petra, s. Stjepana i s. Marije; a jer su negdje u solinskomu području obstojali, zвахu se »solinskimi« *de Salona* (Farlat. III, 50).

O prvomu ću drugom zgodom, a za dva potonja znade se, po svjedočanstvu Tome arkidiakona, da ih je hrvatska kraljica Jelena sagraditi dala i na svedjerno uživanje splitskoj crkvi poklonila. Iz samoga poštovanja naprama kraljskim grobovom bijahu prevremeno predani nekim redovnikom, koji su neprestano bogoslužja obavljali. U predvorju »Sustjepanskomu« pokopan je i presajni kralj Krešimir sa mnogimi inimi kralji i kraljicama (Documen. 486). Neprestanoga nad grobnicama slavopjevanja radi, dotični sustjepanski redovnici prozvani su »Nespavači« *Acoematae*; taj istočnjački običaj bio i k zapadnjakom prešao (Farlat. III, 156).